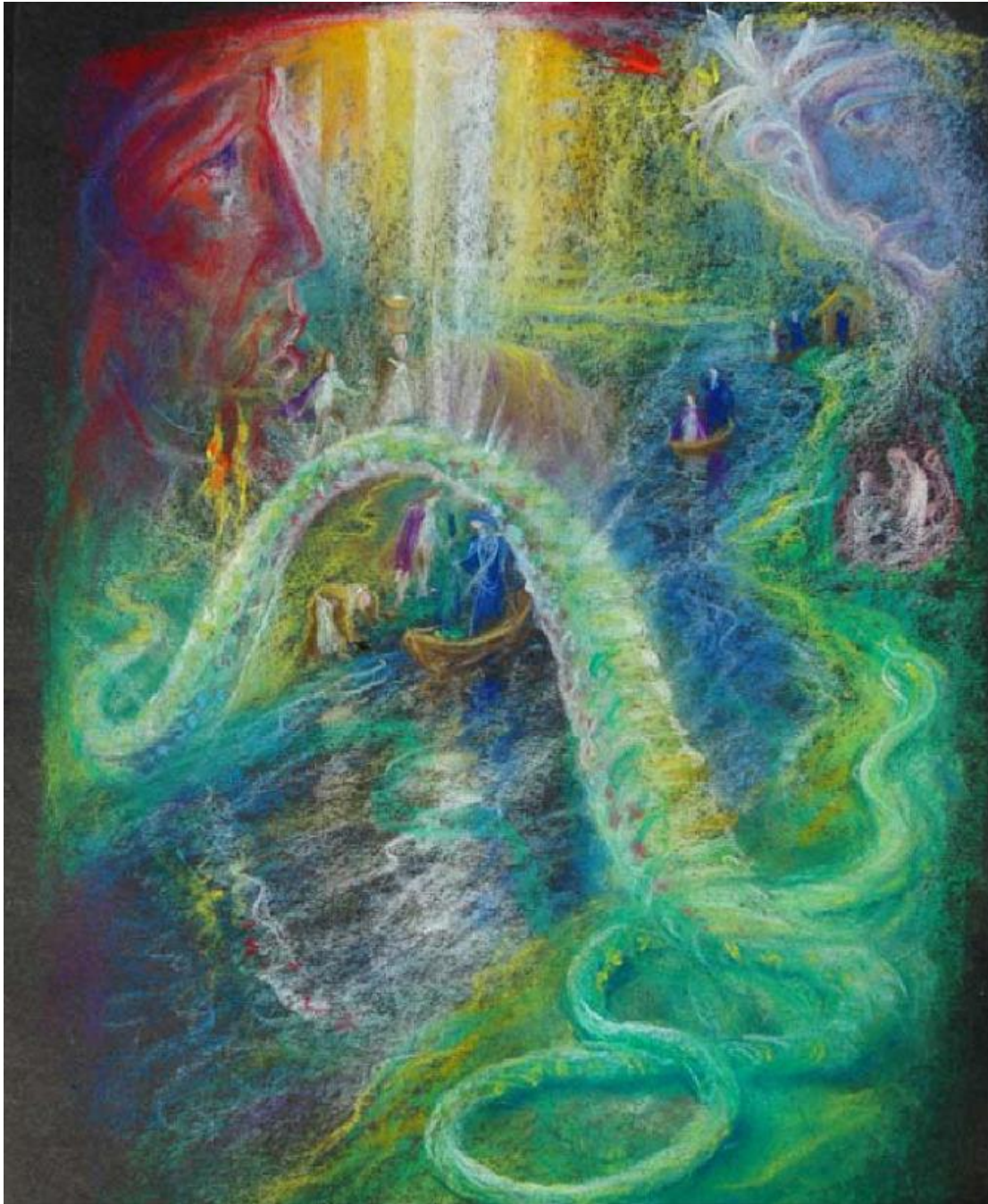

Het sprookje van de groene slang en de schone lelie

Klas 6b

Meander Vrijeschool Nijmegen

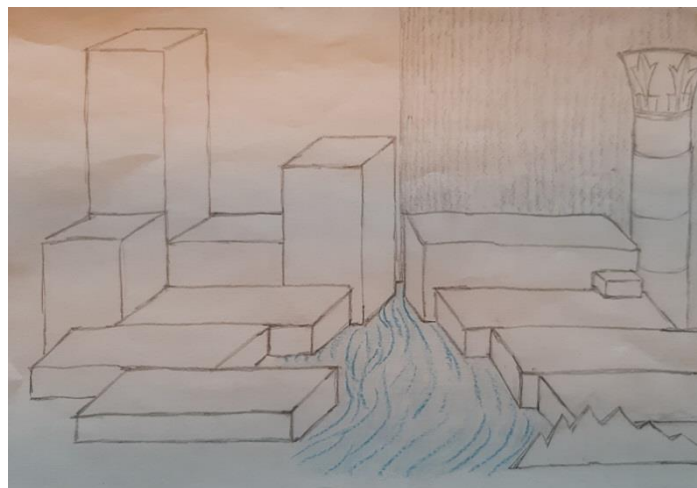
2022

*De slang ontmoet de gouden Koning.
De gouden koning vraagt: Wat is heerlijker dan goud? Slang antwoord: Het Licht.
De gouden koning: Wat is verkwikkender dan het licht? Slang: Het gesprek.*

Rollen

Groene slang	(scheppende energie van kunstzinnigheid, aardse ervaring en kennis)
Jongeling	(daadkracht, liefde)
Schone lelie	(geestkracht, liefde)
Veerman	(heeft de kracht om iets in gang te zetten op het goede moment. Vaart van geestesrijk naar aardrijk)
Dwaallichten <i>drie</i>	(vrolijkheid zonder moraal, goud is wijsheid, voor hen makkelijk te vinden strooien zij het rond als snoep, als kinderen die nog niet precies weten wat hun daden kunnen veroorzaken)
De reus	(bijgeloof, willekeur)
...zijn schaduw	(blinde kracht, media)
Koning Goud	(zielenkracht, denken, wijsheid, het zwaard)
Koning Zilver	(zielenkracht voelen, schoonheid, de scepter)
Koning Koper	(zielenkracht willen, energie, de kroon)
Koning Brons	(zielenkrachten in wording)
Lichtende adder	(wijsheid, vruchtbaarheid, levenskracht en het onderbewuste)
Oude man met lamp	(ingewijde met hogere kennis, weet wanneer 'het aan de tijd is')
Vrouw van oude man	(de waarde van het uiterlijk)
Hondje	(verlicht zorgen en angsten, beslissingen, begrip en liefde)
Havik	(boodschapper, ga op zoek naar je innerlijke waarheid verscholen in je onderbewustzijn)
Kanarie	(gevoeligheid, waarschuwing voor alarm, helende kracht van geluid en toverkracht)
Meisje vouwstoel	(ivoren koningsstoel/ koningschap)
Meisje spiegel	(ronde spiegel/ de ziel, symbool van oneindigheid en scheppingskracht.)
Meisje sluier	(gekleurde sluier/ verbonden in het Grote Mysterie)
Meisje harp	(harp/ verbinding tussen hemel en aarde)
Zon	(positieve en gelukkige kant van het leven)
Vertellers <i>drie</i>	...
Menigte	...

- Scene 1 Dwaallichten laten zich door de Veerman overzetten
- Scene 2 Dwaallichten in gesprek met de groene slang
- Scene 3 Ontdekking van de koningen goud, zilver, koper en brons
- Scene 4 Oude man met de lamp, oude vrouw met onyx, reus en veerman
- Scene 5 Oude vrouw ontmoet jongeling en zo gaan over de brug
- Scene 6 Ontmoeting oude vrouw en schone lelie
- Scene 7 Groene slang en schone lelie in gesprek
- Scene 8 Lelie maakt hond levend, jongeling valt neer, slang daar omheen
- Scene 9 Oude man brengt eerste oplossing, zon en dwaallichten
- Scene 10 Slang offert zich op, jongeling/ kanarie komen tot leven, 4 kings
- Scene 11 Tempel zichtbaar, koningen geven gaven aan jongeling, verjonging
- Scene 12 Reus wordt standbeeld, ieder vindt zijn plek en volk over de brug

Scene 1 Dwaallichten laten zich door de Veerman overzetten

Pianoklanken (fur die Erde), klas neuriet mee. Twee werelden. Een waterstroom, slapende veerman, bootje, slapende groene slang en oude man met lamp. Jongeling rechts, schone lelie links en groene draak ligt rechts.

Vertellers * De koninklijke Jongeling, die staat voor daadkracht en liefde, wil zich graag verbinden met het rijk van de Schone lelie.
* Maar het *geestrijk* van de Schone lelie is gescheiden van het *aardse rijk* door een waterstroom.
* Gaat de kunstzinnigheid van de groene slang zorgen voor een verbinding zodat de mens in vrijheid en met liefde tussen deze twee rijken kan bewegen?

Vertellers * Een boze betovering heeft de Schone lelie in het ongeluk gestort; alles wat ze aanraakt, verstart. Haar rijk is prachtig, maar het leeft niet meer terwijl juist zij het symbool van geestkracht is. Pas als de tijd daar is breekt de betovering. Alles moet daarvoor op het juiste moment samenwerken...
* Alleen de oude man met de lamp kent het geheim van dat moment, geduldig moet hij het tijdstip afwachten waarop het zich zal openbaren.
* Zal de mens ooit nog in vrijheid en met liefde bewegen tussen hemel en aarde?
* Alles in dit sprookje is ook werkzaam in onszelf. Zelfs die waterstroom tussen de twee rijken en de Veerman die daar ligt te slapen...
* Kijk mee naar dit sprookje boordevol symboliek van Goethe. Goethe weigerde de sleutel hiervoor aan te reiken. Klas 6b gaat het voor u proberen...

<https://soundcloud.com/astropilot/kaya-project-lele-yane-astropilot-remix>

03:19 in beweging – 03:52 omhoog – 04:09 twee cirkels in geestrijk - 04:24 weglopen want Dwaallichten zijn er die roepen;

Veerman! He, veerman! Veerman zet ons over naar de andere kant! en dan is het stil; 5:04

Dwaallichten Wij hebben grote haast, kom op Veerman! Ta-ta-ra-taaaa!
Wij zijn de vrolijkheid zonder moraal. Goud is voor ons makkelijk te vinden, goud is wijsheid, maar wij strooien het rond als snoep, als kinderen die nog niet precies weten wat hun daden kunnen veroorzaken!

Dwaallichten stappen in, fluisterden iets in elkaars oren en barstten uit in een luide schaterlach, bewegen volop in het bootje.

Dwaallichten Hé, Veerman, wel goed roeien hoor, ha, ha, ha!

Veerman De schuit wiebelt! Als jullie zo onrustig zijn, kan de boot omslaan! Ga toch zitten, jullie dwaallichten!

Dwaallichten proestten het uit van het lachen, wijzen spottend naar de Veerman en blijven volop bewegen. Voordat zij bij de overkant uit het bootje springen roepen zij...

Dwaallichten Hier, dit is voor je moeite!

Dwaallichten schudden hun lichamen heen en weer, blinkende goudstukken vallen in het bootje.

Veerman In hemelsnaam, wat doen jullie?! Jullie brengen mij in het grootste ongeluk! Als er een goudstuk in het water valt, zou de rivier zich in verschrikkelijke golven omhoog werpen en de boot met mij verzwelgen, want de rivier kan dat metaal niet verdragen. En wie weet wat er dan met jullie gebeurt. Kom op! Neem je geld mee terug!

Dwaallichten We kunnen niet terug nemen wat we eenmaal van ons afgeschud hebben!!

Dwaallichten beginnen te lachen en lopen daarna kwebbelend weg.

Veerman Nu bezorgen jullie me nog de pech, dat ik de goudstukken bijeen moet zoeken, aan land moet brengen en begraven.

Veerman bukt en verzamelt de munten in zijn muts. De dwaallichten lopen weg en de Veerman roept hen na;

Veerman Waar blijft nu mijn loon?

Dwaallichten Wie geen goud aanneemt..., ... mag voor niets werken!!

Veerman Als jullie maar weten, dat ik alleen kan worden betaald met de vruchten van de aarde.

Dwaallichten ...Hu? Vruchten van de aarde? Hebben we nog nooit gegeten, houden wij niet van!

Veerman En toch kan ik jullie niet laten gaan, voordat jullie mij beloven mij drie kolen, drie artisjokken en drie uien te zullen bezorgen.'

Dwaallichten blijven van schrik staan...

Dwaallichten Zoiets hebben wij nog nooit gehoord. Wij beloven jou daar spoedig mee te betalen!

Veerman duwt het bootje van de oever en vaart weg. De dwaallichten roepen hem nog na...

Dwaallichten He, oude! Luister eens oude!
We hebben het voornaamste nog vergeten!

Veerman Moet ik luisteren? Ik vaar gewoon over van geestrijk naar aardrijk. Ik heb de kracht om iets in gang te zetten op het goede moment. Nu laat ik mij afdrijven. En daar tussen de rotsen, waar het water niet kon binnendringen, gooi ik het goud weg en vaar terug naar mijn hutje.

Scene 2 Dwaallichten in gesprek met de groene slang

<https://soundcloud.com/maxmillion/we-eternal> 00:00 - 01:17

Slang He? Wat hoor ik voor gerinkel? Wat is dit?
Mmmm..., ik eet het op en zoek naar meer. Ai, ai ai..., ik voel het goud heerlijk in mijn buik smelten en kijk toch...! Ik geef zelfs licht...! Ik ben de Groene slang en met dit licht ben ik nog meer het symbool voor de scheppende energie van kunstzinnigheid; aardse ervaring en kennis.
Ik wist dat zoiets mogelijk was!!
Zal dit licht lang blijven? O, ik hoop het zo! Ik ben zo nieuwsgierig en verlang naar meer! Wie heeft dat goud hier geworpen? Kijk toch eens hoe mooi ik ben geworden! En alles om mij heen, het lijken wel edelstenen, zelfs de bloemen geven nu licht! Ik zoek door naar dit goud.
Kijk daar in de verte...! Die lichtglans, lijkt wel op de mijne! O, eindelijk vind ik iemand die is zoals ik...! Ik wil mijn oude leven niet meer. Ik verlang zo naar het heerlijke licht van het goud!

De slang ziet de drie dwaallichten vrolijk heen en weer bewegen. Schiet op hen toe, begroet hen en is blij met zulke aardige familieleden. De dwaallichten aaien haar, huppelen over haar heen en lachen vrolijk.

Dwaallichten Tantetje, al bent u van de horizontale lijn, dat is niet erg. Weliswaar zijn wij alleen maar verwant in het licht geven... Want ziet u eens (dwaallichten maken zich zo lang en zo spits mogelijk) hoe mooi wij in hoge, slanke vorm zijn? Hoe wij hoog oplichten? Neem het ons niet kwalijk, vriendin, maar welke familie kan zich op zoiets beroemen? Zolang er dwaallichten bestaan, heeft er nog nooit een gezeten of gelegen...

Vertellers * Ach, de slang, net heel blij, voelde zich ineens in het gezelschap van haar verwanten erg onbehaaglijk.
* Zij hief haar kop zo hoog als ze maar wilde, ze wist dat ze hem toch weer naar de aarde moest buigen om zich te kunnen voortbewegen. En al had zij zich daarnet ook nog zo mooi gevonden, nu zij in tegenwoordigheid was van deze dwaallichten scheen haar glans ieder ogenblik minder te worden. Ja, ze vreesde zelfs dat die tenslotte geheel zou uitdoven. In haar verlegenheid vroeg ze snel;

Slang Kunnen de heren mij enkele inlichtingen geven, vanwaar het blinkende goud kwam, dat vandaag in de rotsspleten was gevallen. Ik denk dat het een goudenregen was die rechtstreeks uit de hemel was neergedaald.

Dwaallichten Ha, ha, ha, smakelijk eten tante!

En zij strooiden rondom zich vele goudstukken. De slang schiet er vlug op af om ze te verslinden.

Dwaallichten Smakelijk eten, tante! Wij kunnen u er nog meer bezorgen.

Ze schudden hun lichamen snel heen en weer, zodat de slang moeite had om het heerlijke eten vlug genoeg naar binnen te werken. Haar glans begint zichtbaar toe te nemen en ze straalde werkelijk aller-heerlijkst. Maar de dwaallichten waren kleiner geworden en liepen nu op hun knieën. Hun goede humeur bleef.

Slang Ik blijf jullie eeuwig dankbaar. Verlang van mij wat je wilt; alles wat in mijn vermogen ligt, doe ik voor jullie.

- Dwaallichten Heel goed! Hoor je dat?! Zeg ons dan..., waar de Schone lelie woont. Breng ons zo gauw mogelijk naar het paleis en de tuinen van de schone, want we sterven van ongeduld om ons aan haar voeten te werpen.
- Slang *diepe zucht* Die dienst, kan ik jullie niet direct bewijzen, want de schone Lelie woont helaas aan de overzijde van het water.
- Dwaallichten Krijg nou wat!!!
Aan de overzijde van het water!?! En we hebben ons in deze stormachtige nacht juist laten overzetten!
Hoe wreed is toch de rivier, die ons nu scheidt! Zou het mogelijk zijn de oude veerman terug te roepen?
- Slang Helaas, verspilde moeite! Zelfs als je hem aan de oever treft, neemt hij jullie niet in zijn schuit mee... Hij mag iedereen overvaren naar dit aarde rijk maar niemand overzetten van hier naar het geestrijk.
- Dwaallichten Da's lekker...!!
Hebben we ons iets moois op de hals gehaald!
Bestaan er dan geen andere middelen om over het water te komen?
- Slang Ja hoor, maar niet op dit ogenblik. Ik kan de heren wel zelf wel overzetten, maar..., pas tegen het middaguur...
- Dwaallichten Dat is een tijdstip waarop we niet graag reizen.
- Slang Okee... Steek dan 's avonds over op de schaduw aan de reus...
- Dwaallichten Hoe gaat dat?
- Slang De grote reus, die niet ver hiervandaan woont en symbool van willekeur, kan met zijn lichaam niets uitrichten. Zijn handen kunnen geen strohalm optillen en zijn schouders geen pakje dragen: maar zijn schaduw (blinde kracht, noem het media), zijn schaduw kan veel, ja alles. Daarom is hij bij zonsopgang en zonsondergang het krachtigst! Ga op zijn nek zitten en de reus wandelt langzaam naar de oever. En zijn schaduw voert iedere reiziger over het water.
Maar willen jullie liever op **hét** middaguur daar bij die hoek van het bos komen, waar het struikgewas dicht langs de oever groeit, dan kan **ik** jullie overzetten en aan de schone Lelie voorstellen.
Zijn jullie bang voor de middaghitte, zoek dan tegen het vallen van de avond in de gindse rots-inham de reus op, die zich zeker heel bereidwillig zal tonen.

Met een lichte buiging gaan de dwaallichten weg terwijl de slang haar eigen lichtgevende lichaam nog eens goed bekijkt.

- Vertellers
- * De slang was blij van hen verlost te zijn, nu kon zij zich in haar eigen licht verheugen en een nieuwsgierigheid bevredigen waardoor zij reeds lang op een vreemde wijze werd gekweld.
 - * In de spelonken, waarin ze vaak heen en weer kroop, had ze op een bepaalde plek deze zeldzame ontdekking gedaan; licht...
 - * Hoewel ze tot dusver genoodzaakt was geweest zonder licht door deze afgrond te kruipen, had ze toch op het gevoel voorwerpen heel goed kunnen onderscheiden.

Scene 3 Ontdekking van de koningen goud, zilver, koper en brons

<https://soundcloud.com/maluns/bloodline-hunter-remaster> 03:20 intro – 03:52 opkomst – 04:35 dansers - 06:09 – 06:50
Vier koningen komen rechts op in een colonne en gaan staan op hun plek tegen de wand. De slang loopt hier zoekend langs.
De dansers komen op en stappen stevig door in Lemniscaatvorm langs de koningen en links het toneel weer af

Vertellers * De slang was gewend overal slechts onregelmatige natuurformaties te vinden en met gemak kronkelde zij tussen grote kristalpunten door en voelde zonder moeite de fijnste haakjes en puntjes van bijvoorbeeld zilver, goud, bergkristal of amethyst.
* Maar..., nu voelde zij, tot haar grote verbazing, in een spelonk voorwerpen gemaakt door mensenhanden. Gladde muren, waartegen ze niet kon opklimmen, scherpe regelmatige kanten, welgevormde zuilen en, wat haar het zonderlingst voorkwam, menselijke beelden, waar zij zich meermalen omheen kronkelde en die naar haar mening als van gepolijst marmer waren.
* Al die ervaringen wil ze nu met eigen ogen waarnemen. Ze wilde zekerheid hebben over wat ze tot dusver alleen maar vermoedde. Ze gelooft, dat zij door haar eigen licht wél in staat zou zijn dit geheimzinnige onderaardse gewelf te verlichten en hoopte die vreemde voorwerpen volledig te leren kennen. Was haar licht hiervoor nu sterk genoeg?

Slang In de schemering kijk ik met verwondering en ontzag naar de beeltenis van een eerbiedwaardige koning van zuiver goud.

Gouden koning [Vriendelijke stem](#) Waar kom jij vandaan?

Slang Uit de spleten waar het goud woont.

Gouden koning Wat is heerlijker dan het goud?

Slang Het licht.

Gouden koning Wat is verkwikkender dan het licht?

Slang Het gesprek.

De slang gluurde tijdens dit gesprekje opzij en had in de volgende nis een ander prachtig beeld gezien; een zittende **zilveren** koning met een rijzige, bijna tengere gestalte; een rijk versierd gewaad, zijn kroon, gordel en scepter met edelstenen bezet. Open en fier straalde zijn gelaat en hij scheen juist te willen spreken, toen een **adder** in het donkerkleurige marmer aan de rotswand plotseling licht begon te uit stralen en door de gehele tempel een weldadig schijnsel verspreidde. Pas bij dit licht zag de slang nog een derde koning, die van **koper** was. Zoals hij daar zat, met zijn indrukwekkende gestalte leunend op zijn knots en met een lauwerkrans op zijn hoofd, leek hij meer op een rots dan op een mens.

Adder En kijk mijn licht! Ik sta symbool voor wijsheid, vruchtbaarheid, levenskracht maar ook voor het onderbewuste. Toch verdwijn ik nu want jij zal op eigen kracht de 4^e koning moeten bekijken! Of..., misschien wil de oude man met de lamp wel helpen... Hij is tenslotte een ingewijde met hogere kennis, hij weet wanneer 'het aan de tijd is'.

Gouden koning Waarom kom je hier oude man met de lamp? Er is al licht...

Oude man Jullie weten, dat ik het duister niet verlichten mag. Maar ik weet wanneer 'het aan de tijd is'.

Zilveren koning [Snelle stem](#) Loopt mijn rijk ten einde?

Oude man Laat of nooit.

Koperen koning [Zware stem](#) Wanneer mag ik opstaan?

Oude mand Straks.

Bronzen koning [Hakkende stem](#) Met wie moet ik samengaan?

Oude man Met uw oudere broeders.

Bronzen koning Wat zal er van de jongste worden?

Oude man Hij zal gaan zitten.

[De slang kroop, terwijl de anderen spraken, de tempel rond, bekeek alles goed en keek nu naar de Bronzen koning van dichtbij.](#)

Slang Van welke metaal is deze koning eigenlijk gegoten? Het lijkt wel een mengsel van metalen waaruit zijn broers zijn gevormd en nog meer. Alleen lijken deze metalen nog niet zo goed samengesmolten: ik zie zelfs nog gouden en zilveren aderen onregelmatig en dat geeft een vreemd uiterlijk. Brons is toch het proces in wording? Als symbool voor het bewust worden van intuïtie en hierop vertrouwen?

Gouden koning tegen de oude man Hoeveel geheimen ken je?

Oude man Drie.

Zilveren koning Welk is het belangrijkste?

Oude man Het openbare.

Koperen koning Wil je het ons ook openbaren?

Oude man Zodra ik het vierde weet.

Bronzen koning Wat kan mij dat schelen.

Slang Ik weet het vierde. [Zij ging naar de oude man en siste hem iets in zijn oor.](#)

Oude man De tijd is gekomen! [Hij verdwijnt naar links en de slang naar rechts.](#)

Scene 4 Oude man met de lamp, oude vrouw met onyx, reus en veerman

Oude man met lamp loopt al pratend voor het toneel langs van links naar rechts. Oude vrouw zit rechts op rand van toneel.

Oude man Alle gangen die ik doorliep werden achter mij met goud gevuld, want mijn lamp bezit de wonderbare eigenschap alle steen in goud te veranderen, alle hout in zilver en alle dode lichamen in edelgesteenten.
Daar in mijn huisje zie ik mijn vrouw bij het vuur, ze huilt en vlakbij ligt de hond; dood.

Oude vrouw Wat ben ik toch ongelukkig! Had ik je vandaag maar niet laten weggaan.

Oude man Wat scheelt eraan?

Oude vrouw Toen je net weg was kwamen er drie drukdoende wandelaars aan de deur. Ik was zo onvoorzichtig ze binnen te laten. Het schenen welgemanierde, rechtschapen lieden en ze waren in lichte vlammen gehuld; men zou gezegd hebben dat het dwaallichten waren. Zodra ze in huis waren, begonnen ze mij op onbeschaamde manier met lieve woordjes het hof te maken en werden zo opdringerig, ik me schaam als ik eraan denk.

Oude man Kom, kom, die heren zullen wat overdreven hebben, gezien jouw leeftijd zullen zij het wel bij algemene hoffelijkheid hebben gelaten.

Oude vrouw Wat, leeftijd?! Leeftijd?! Waarom moet ik altijd over mijn leeftijd horen? Hoe oud ben ik dan wel? Algemene hoffelijkheid! Pfff!! Ik weet toch zeker wel wat er gebeurd is! Kijk maar eens rond, hoe de wanden eruit zien; wat zeg je wel van die kale stenen, die ik in honderd jaar niet meer gezien heb. Al het goud hebben ze ervan afgelikt, je kunt niet begrijpen hoe behendig en ze verzekerden mij dat het veel lekkerder smaakte dan gewoon goud. Toen ze de wanden kaal gelikt hadden, schenen ze heel voldaan en waarlijk, ze waren ook in korte tijd veel groter, breder en glinsterender geworden. Daarop werden ze weer uitbundig, streelden me, noemden mij hun koningin en schudden hun lichaam heen en weer, zodat vele goudstukken in het rond vielen. En wat een ongeluk, onze hond at er een paar van op en zie, daar ligt hij dood bij de haard; dat arme dier! Ik ben er geheel van ontdaan. Ik zag het pas toen ze weg waren, anders had ik niet beloofd hun schuld bij de veerman te voldoen.

Oude man Hoeveel zijn ze schuldig?

Oude vrouw Drie kolen, drie artisjokken en drie uien. Ik heb beloofd dat bij de rivier te brengen zodra de dag aanbreekt.

Oude man Je moet hun dat genoeg maar doen, want ze kunnen ons bij gelegenheid een wederdienst bewijzen.

Oude vrouw Of ze ons aan dienst kunnen zijn, dat weet ik niet, maar in ieder geval hebben ze het plechtig beloofd.

Vertellers * De hond was de schoonste onyx geworden die men maar denken kon. De afwisseling van bruine en zwarte tinten maakte de kostbare steen tot een zeldzaam kunstwerk.

Oude man Neem je mand, de onyx, de drie kolen, de drie artisjokken en de drie uien en breng ze naar de rivier. Laat je tegen de middag door de slang overzetten en ga dan de Schone lelie bezoeken.

Breng haar de onyx; ze zal aan de hond een trouwe metgezel hebben. Zeg haar, dat ze niet moet treuren; haar bevrijding is nabij.
Zeg haar, dat ze het grootste ongeluk als het grootste geluk moet beschouwen; want de tijd is gekomen.

- Vertellers * Toen de dag aanbrak begaf de oude vrouw zich op weg. De opkomende **zon** scheen helder over de rivier, die in de verte prachtig schitterde. De vrouw liep langzaam, want wat zij moest meenemen was zwaar.
* Ze had een tijd lang verdrietig voortgelopen toen ze plotseling verschrikt stilstond, omdat ze bijna op de schaduw aan de reus getrapt had. Ze bemerkte de geweldige reus zelf, die zich in de rivier gebaad had en nu uit de stroom oprees. Ze wist niet hoe ze hem ontwijken zou. Zo gauw hij haar had gezien, begon hij haar raar te begroeten.
- Reus Ppgggghh!!! Hier ben ik! Reus! Men zegt symbool voor bijgeloof en willekeur...
- Zijn schaduw En ik, als zijn schaduw, zou symbool staan voor blinde kracht, de media. Mijn handen grijpen begerig. Behendig nemen ik dus uit de mand een kool, een artisjok en een ui en breng ze naar de mond van de reus.
- Reus Verzwolgen!! Zo..., nu verder de rivier op.
- Oude vrouw Mijn weg is vrij. Zal ik terugkeren om de ontbrekende groenten weer aan te vullen uit mijn tuin? Nee, ik ga toch verder zodat ik snel aan de oever van de rivier kom. Ik ben er, maar moet wel lang wachten op de veerman. Kijk daar vaart hij met een reiziger over..., een jonge man stap uit zijn bootje... Hij ziet er schoon en edel uit, juist daar kan ik graag en lang naar kijken...
- Veerman Wat kom jij brengen?
- Oude vrouw De groenten die de dwaallichten jou schuldig zijn.
- Veerman Maar ik zie van elke soort twee stuks, geen drie... Dit maakt mij knorrig en ik verzeker jou dat ik dit niet kan aannemen.
- Oude vrouw Maar Veerman, je moet dit aannemen anders kan ik niet naar huis teruggaan.
- Veerman Zeg dit hangt niet van mij af!
Wat mij toekomt, moet ik gedurende negen uren bijeen laten en ik mag niets aannemen, voordat ik de rivier er een derde deel van heb afgedragen. Maar gelukkig is er nog een middel; wanneer je tegenover de rivier wilt borg staan en jezelf tot schuldenares verklaren, dan neem ik deze zes stuks mee. Er is echter enig gevaar bij...
- Oude vrouw Als ik mijn woord houdt, loop ik toch geen gevaar?
- Veerman Niet in het minst. Steek je hand in de stroom en beloof dat je binnen 24 uur de schuld zult afdoen.
- Vertellers * De oude vrouw deed het, maar wat schrok zij toen ze haar hand koolzwart uit het water terugtrok.
*Ze schold heftig op de veerman, verzekerde dat haar handen steeds het mooiste waren geweest wat ze bezat en dat ze deze, ondanks het harde werk altijd sierlijk en

blank had weten te houden.

* Diep bedroeft bekeek ze haar hand en riep vertwijfeld uit:

- Oude vrouw Maar dit is nog erger! Ik zie dat mijn hand gekrompen is, ze is veel kleiner dan de andere.
- Veerman Nu lijkt het maar zo maar wanneer je geen woord houdt, kan het werkelijkheid worden. Je hand zal geleidelijk wegteren en tenslotte helemaal verdwijnen, zonder dat je echter gebruik ervan hoeft te missen. Je zult er alles mee kunnen doen, maar niemand zal je hand meer zien.
- Oude vrouw Ik wil liever dat ik ze niet meer hoef te gebruiken, dat niemand dit mij kan aanzien. Goed, goed, jij zegt dat het niets te betekenen heeft, dus ik zal mijn woord houden om van die zwarte hand en van al die zorgen spoedig verlost te zijn.
- Vertellers * Vlug snelde zij de jongeling achterna, die langzaam en in gedachten verzonken langs de oever liep.
* Zijn prachtige gestalte, zijn harnas en purperen mantel hadden een diepe indruk op haar gemaakt. Zijn innemend gelaat werd vrij door de stalen van de **zon** beschenen, evenals zijn fraai gevormde voeten.
* Blootsvoets liep hij rustig over het hete zand en een diepe smart scheen alle indrukken van buiten maar vaag te laten doordringen.

Scene 5 Oude vrouw ontmoet jongeling en zo gaan over de brug

- Oude vrouw U loopt mij te langzaam, heer; ik mag het gunstige ogenblik niet verzuimen om de Schone lelie het prachtige geschenk van mijn man te brengen. *De oude vrouw versnelde haar pas en ook de jongeling vatte moed en volgde haar snel.*
- Jongeling U gaat naar de schone Lelie! Dan gaan wij dezelfde weg. Wat is dat voor een geschenk, dat u daar draagt?
- Oude vrouw Heer, het klopt niet nadat u al mijn vragen zo kort hebt afgeweerd, om nu met zoveel belangstelling naar mijn geheimen te informeren. Wilt u echter een ruil aangaan en mij uw lotgevallen meedelen, dan zal ik u niet verbergen hoe het met mij en mijn geschenk gesteld is.
- Vertellers
- * Ze werden het spoedig eens en de vrouw vertelde hem haar omstandigheden.
 - * Vertelde over de geschiedenis van de hond en toonde hem het prachtige geschenk.
 - * Hij tilde onmiddellijk het natuurkunstwerk uit de mand en nam de hond, die vredig scheen te slapen, in zijn armen.
- Jongeling Gelukkig dier! Jij zult door haar handen gestreeld worden en door haar in het leven weer teruggeroepen worden. En ik? Kijk naar mij, tot welk een ellendige toestand ik op mijn leeftijd gedoemd ben. Dit harnas, dat ik met ere in de strijd gedragen heb, dit purper, dat ik door mijn wijs te regeren heb trachten waardig te maken, heeft het noodlot mij nagelaten. Het één is als een nodeloze last, het ander een ijdel sieraad. Scepter, kroon en zwaard bezit ik niet meer. Eigenlijk ben ik gewoon een sterveling, want zo noodlottig is de invloed van haar mooie, blauwe ogen, dat ze alle levende wezens hun kracht ontnemt en dat degenen, die haar strelende hand niet dood, in een toestand vervallen van rondwarende schaduwen.
- Vertellers
- * Zo ging hij voort met klagen zonder echter de nieuwsgierigheid van de vrouw te bevredigen, die niet zozeer over zijn innerlijke staat, dan wel over zijn uiterlijke omstandigheden ingelicht wenste te worden. Zij vernam noch de naam van zijn vader, noch van zijn koninkrijk.
 - * Hij aaide de harde hond, die door de stralen van de **zon** en de koestering van zijn borst warm geworden was, alsof hij nog leefde.
 - * Hij vroeg naar de man met de lamp, over de invloed van het heilige licht, waarvan hij voor zijn treurige toestand in de toekomst niet veel goeds scheen te verwachten.
 - * Al pratende zagen zij in de verte de machtige boog van de brug, die van de ene oever naar de andere reikte en in het zonlicht wonderlijk glansde. Beiden stonden verstomd, want zo mooi hadden zij dat bouwwerk nog nooit gezien.
 - * Geen van beiden wist iets van de verandering die de slang had ondergaan, want het was de slang, die zich iedere middag over de rivier welfde en daar stond in de vorm van een brug.
 - * Maar kijk de brug begon te wankelen; zij raakte al snel de oppervlakte van het water en de groene slang kroop in haar eigen gedaante de voetgangers na.

Scene 6 Ontmoeting oude vrouw en schone lelie

<https://soundcloud.com/maxmillion/we-eternal> 00:00 - 01:17

- Groene slang Ik hoor een soort gesis naast mij. Als ik scherp luister kan ik het verstaan;
- Dwaallichten Wij zullen eerst incognito rondkijken in het park van de Schone lelie en wij vragen u, tegen het vallen van de avond, zo gauw we maar enigszins toonbaar zijn, ons aan de volmaakte schoonheid voor te stellen. Aan de oever van het grote meer zult u ons aantreffen.
- De slang Afgesproken...
- Vertellers * De drie bezoekers overlegden in welke volgorde ze voor de schone lelie zouden verschijnen, want al konden vele personen om haar heen zijn, toch mochten ze slechts één voor één komen en gaan, tenzij zij zich aan hevige pijnen wilden blootstellen.
* De oude vrouw, met de onyx hond, ging het eerst de tuin in en had geen moeite haar te vinden, want zij ging af op de tonen van de harp, waarbij de Schone lelie zong.
* De lieflijke muziek tekende zich eerst in kringen af aan de oppervlakte van het stille meer, om dan als een lichte adem gras en struiken te beroeren. Zij zat op een omsloten grasveld, in de schaduw van grote uiteenlopende bomen en bekoorde bij de eerste aanblik opnieuw oog, oor en hart van de oude vrouw. Die kwam in verrukking dichterbij en was ervan overtuigd dat de Schone in haar afwezigheid nog bekoorlijker was geworden.
- Oude vrouw Wat ben ik blij u te mogen zien; wat een hemel spreidt u uit, overal waar u bent! Ach, de jongeling zal zeer gelukkig zijn als hij bij u plaats mag nemen.
- Schone lelie Doe mij geen verdriet door ongepast lof zodat ik mijn ongeluk nog dieper voel. Kijk..., daar aan mijn voeten ligt mijn arme kanarie, mijn helende toverkracht; ...dood... Hij begeleidde mijn zang altijd zo lief. Toen ik vanochtend, door de slaap verkwikt, een vredig morgenlied aanhief en mijn kleine zanger, opgewekter dan ooit, zijn harmonisch lied deed horen, vloog er plotseling een havik boven mijn hoofd. Mijn arme kanarietje vluchtte verschrikt aan mijn borst en op hetzelfde ogenblik voelde ik de laatste stuiptrekkingen van zijn leven.
Door mijn blik getroffen, sluipt die havik nu wel machteloos ginds langs het water, maar wat helpt mij zijn straf nu mijn lieveling dood is. Door zijn grafje zal het bezoek aan mijn tuin nog verdrietiger worden.
- Havik Ach, hoe kan de Schone lelie vergeten dat ik gewoon een boodschapper ben zodat mijn aanwezigheid stimuleert om op zoek te gaan naar eigen innerlijke waarheid?
- Oude vrouw Heb moed, Schone lelie! Bedwing uw verdriet, mijn man heeft mij opgedragen u te zeggen, dat u uw droefheid moet bedwingen en het grootste ongeluk als een voorbode van het grootste geluk moet beschouwen; want 'de tijd is gekomen'.
Jazeker, er gebeuren vreemde dingen in de wereld. Kijk eens naar mijn hand, hoe zwart die is geworden! Ze is werkelijk al een heel stuk kleiner. Ik moet mij haasten of ze verdwijnt helemaal.
Waarom heb ik ook die dwaallichten een dienst bewezen? Waarom moest ik juist de reus ontmoeten en waarom mijn hand in de rivier dompelen? Kunt u mij niet een kool, een artisjok en een ui geven, dan breng ik die naar de rivier en mijn hand zal weer even blank zijn als tevoren, zodat ik haar bijna naast de uwe kan houden.

- Schone lelie Kolen en uien zult u hier wel vinden, maar artisjokken zult u tevergeefs zoeken. Geen plant in mijn tuin draagt bloemen of vruchten, maar iedere jonge loot die ik afbreek en plant op het graf van iemand die ik liefhad, krijgt onmiddellijk blaadjes en groeit hoog op. Al deze bomen, struiken en bossages heb ik zo zien opschieten. Deze pijnbomen met hun kruinen als zonneschermen, die cipressen die op obeliskken lijken, deze kolossen van eiken en beuken waren alle kleine loten.
- Vertellers * De oude vrouw luisterde zonder aandacht, voortdurend bekeek zij haar hand die in aanwezigheid van de schone Lelie steeds zwarter en van minuut tot minuut kleiner scheen te worden.
 * Ze wilde juiste haar mand opnemen en vertrekken, toen ze bemerkte dat ze het belangrijkste had vergeten.
 * Onmiddellijk tilde ze de onyx hond uit haar mand en zette hem dicht bij de Schone lelie op het gras.
- Oude vrouw Mijn man met de lamp stuurt u dit aandenken. U weet dat u deze edelsteen, door hem aan te raken, weer levend kunt maken. Het vriendelijke, trouwe dier zal u dan ongetwijfeld veel vreugde verschaffen en wij zullen troost putten uit de gedachte dat u hem bezit.

Scene 7 Groene slang en schone lelie in gesprek

Schone lelie Veel tekenen treffen samen en geven mij hoop maar ach, is het niet slechts een waan, dat wij, als veel ongelukken samenvallen, ons verbeelden dat het geluk nabij is?

Lied, met meerdere stemmen en harp

*Wat zal voor mij uit al die tekenen blijken?
Mijn vogel dood, en dan die zwarte hand?
De hond van edelsteen, had die ooit zijns gelijken?
Schonk niet de lamp mij het kleinood als een pand?*

*Ontberend het zoetst geluk, stemt het lot mij droever,
Nu ik enkel met het leed mij heb vertrouwd.
Waarom toch staat de tempel niet aan de oever!
Waarom toch is de brug nog niet gebouwd!*

Vertellers * In haar ongeduld om te vertrekken had de oude vrouw het lied aangehoord dat ieder ander in verrukking had gebracht. Juist wilde ze afscheid nemen, toen ze door de van de groene slang nogmaals werd opgehouden. Deze had de laatste regels van het lied gehoord en wilde daarom de Schone lelie geruststellen:

Groene slang Wat de brug betreft is de voorspelling vervuld! Vraag maar aan deze oude vrouw hoe prachtig de boog nu verrijst. Wat vroeger ondoorzichtige jaspis en alleen maar gekleurd bergkristal was, waar slechts langs de kanten het licht een beetje doorheen schemerde, is nu doorschijnend edelgesteente geworden. Geen bril zo helder, geen smaragd zo mooi van kleur.

Schone lelie Ik wens u er geluk mee maar vergeef mij als ik meen dat de voorspelling nog niet volkomen vervuld is. Over de hoge boog van uw brug kunnen alleen voetgangers gaan en ons is beloofd, dat paarden, wagens en reizigers met ieder vervoermiddel tegelijkertijd over de brug heen en weer zouden kunnen trekken. Is er niet voorspeld dat grote pijlers uit de rivier zelf zouden oprijzen?
Oude vrouw, wacht nog even en neem mijn arme kanarie mee. Vraag aan de man met de lamp of hij hem in een mooi topaas wil veranderen: ik zal die dan aanraken en weer levend maken en het vogeltje zal dan samen met uw goede hond mijn beste tijdverdrijf zijn. Maar loop zo snel u kunt, want na zonsondergang zal een ondraaglijke ontbinding het diertje aantasten en zijn mooie lijfje voor altijd uiteen doen vallen.

De oude vrouw legde het dode vogeltje tussen zachte bladeren in haar mand en snelde weg.

Groene slang Hoe het ook is, de tempel is gebouwd.

Schone lelie Maar hij staat nog niet aan de rivier...

Groene slang Nu rust hij nog in de diepte van de aarde maar ik heb koningen gezien en gesproken.

Schone lelie Maar wanneer zullen zij opstaan?

Groene slang Ik hoorde in de tempel het grote woord weerklinken: 'De tijd is gekomen!'

- Schone lelie Ja, die gelukkige woorden hoor ik nu, vandaag, voor de tweede maal. Wanneer komt de dag dat ik ze driemaal hoor?
- Vertellers
 - * Toen zij opstond, stapte ook het meisje naar voren met de harp.
 - * Daarop volgde het meisje dat de ivoen koningsstoel samenklapte en het kussen van zilverbrokaat onder haar arm meenam.
 - * Een derde meisje gaf haar meesteres de gekleurde sluier en parasol om zich mee te beschutten op de wandeling.
 - * Hoewel de drie meisjes onuitsprekelijk mooi en bekoorlijk waren, verhoogden ze slechts de schoonheid van de Schone lelie.

Scene 8 Lelie maakt hond levend, jongeling valt neer, slang daar omheen

Schone lelie Ik buig mij over de hond. Raak hem aan... En hij kijkt nu levendig rond! Hij dartelt zelfs om mij heen...! Ik neem hem in mijn armen en druk hem tegen mij aan. Wat ben je nog koud! Jij bent mij welkom. Ik zal heel veel van je houden, vrolijk met je stoeien, je vriendelijk strelen en je vast aan mijn hart drukken.

Vertellers * Ze klapte in haar handen om hem op te jagen en liep heel hard weg om hem dan weer naar zich toe te trekken. Ze trachtte hem te grijpen als hij wegliep en joeg hem van zich weg wanneer hij zich aan haar wilde opdringen.
* De jongeling zag dit spel zwijgend en met toenemende ergernis aan.
* Toen zij uiteindelijk het dier, dat hij zo afschuwelijk vond, in haar armen nam, het aan haar blanke borst drukte en zijn zwarte snoet met haar hemelse lippen kustte, verloor hij zijn geduld en riep in vertwijfeling uit:

Jongeling Moet ik, die door een treurig noodlot wellicht voor altijd van je verwijderd moet leven, ofschoon ik alles, zelfs mijzelf, door jouw toedoen verloren heb, moet ik voor mijn ogen zien, dat zo'n hond je vermaakt, je zinnen streelt en zich in je liefkozingen mag verheugen! Moet ik nog langer zo heen en weer trekken en in een treurige kringloop steeds weer heen en terug de rivier oversteken?
Ik ga dat niet doen! Want er gloeit een vonk van de oude heldenmoed in mij. Ik laat deze nu voor het eerst opvlammen. Wanneer koude steen aan je borst mag rusten, dan wil ik in steen veranderen en wanneer je aanraking dodelijk is, dan begeer ik door jouw handen te sterven.

Vertellers * Zagen jullie zijn heftige gebaar bij zijn woorden? Zelfs de havik vloog hierdoor weg!

De jongeling holt naar de Schone lelie, zij strekt de handen afwerend uit en raakt hem daardoor des te eerder aan, waardoor hij zijn bewustzijn verliest en in haar armen zinkt. Met een wanhoopskreet deinst de Schone lelie achteruit en levenloos valt de bekoorlijke jongeling op de grond... (Paukenslag)

Vertellers * Het onheil was geschied! De lieflijke Schone lelie staat daar roerloos en staart naar het ontzielde lichaam. Haar hart lijkt stil te staan, haar ogen blijven zonder tranen.
* Vergeefs tracht de hond haar een liefkozing af te bedelen, maar met het heengaan van haar geliefde Jongeling lijkt haar de hele wereld als uitgestorven. In haar wanhoop ziet zij zelfs niet om naar hulp.
* De slang daarentegen roert zich des te ijveriger; ze zint op redding en haar zonderlinge bewegingen helpen inderdaad de eerste gevolgen van de ramp, althans voor een korte tijd, af te wenden. Ze vormt met haar lenig lijf een wijde cirkel om het dode lichaam, grijpt met haar tanden haar staart vast en blijft zo onbeweeglijk liggen; een cirkel als bescherming voor de versteende Jongeling.

Meisje vouwstoel ... kom Schone lelie, neem plaats op deze passende ivoren koningsstoel...

Meisje sluier ... met deze gekleurde sluier over uw hoofd verbind ik u weer aan het Grote Mysterie...

Meisje harp ... met mijn harp klinken de mooie tonen om u te verbinden met hemel en aarde...

Meisje spiegel ... met deze ronde spiegel van kristal, als symbool van ziel, oneindigheid en scheppingskracht, sta ik tegenover u en weerspiegelt uw kracht dat in de natuur te vinden is.

Vertellers * Werkelijk alle smart verhoogde haar schoonheid. De vouwstoel verhoogde haar koninkrijkheid. De sluier verhoogde haar bekoorlijkheid. De harp verhoogde haar gratie en de spiegel verhoogde haar kracht. Hoe vurig ieder ook hoopte haar treurige toestand te zien veranderen, toch zou men haar beeld, zoals het op dat moment verscheen, graag voor altijd willen bewaren.

Een stille blik in de spiegel deed haar verdriet toenemen, haar droefheid loste zich op in een vloed van tranen. De meisjes snelden toe om haar te ondersteunen.

Scene 9 Oude man brengt eerste oplossing, zon en dwaallichten

Groene slang Wie haalt de oude man met de lamp, voordat de zon ondergaat?

Oude vrouw **Buiten adem kwam zij aangehold.** Ik ben verloren en verminkt! Kijk eens, mijn hand is bijna geheel verdwenen. De Veerman noch de Reus willen mij overzetten, omdat ik een schuld heb aan de rivier. Vergeefs heb ik hun honderd kolen en honderd uien aangeboden, maar ze willen niet meer hebben dan de drie vruchten van de aarde en er is in deze streek geen enkele artisjok te vinden.

Groene slang Denk niet steeds aan je eigen nood maar probeer hier te helpen. Wellicht kun je dan ook meteen geholpen worden. Zoek zo snel je kunt de Dwaallichten. Het is nog wel te licht om ze te zien, maar misschien hoor je ze toch lachen en stoeien. Wanneer zij zich haasten, dan brengt de reus ze nog wel over de rivier en kunnen zij de Oude man met de lamp roepen en hierheen sturen.

Vertellers * De vrouw liep zo hard ze kon, de slang en de Schone Lelie wachtten op de terugkomst van beiden.

Groene slang Ik kijk angstig in alle richtingen en vrees dat de zon ondergaat dat de kracht van mijn magische cirkel kan doorbreken en de jongeling kan aantasten.

Havik Maar ik ben in de lucht! Zie mij! En sidder van blijdschap want ik ben de boodschapper om op zoek te gaan naar je innerlijke waarheid verscholen in je onderbewustzijn... Ik heb gelijk want daar komt de Oude man met de lamp.

De slang blijft in haar houding liggen, de Lelie staat op en roept de Oude man toe:

Schone Lelie Welke goede geest zendt u op dit ogenblik, nu wij met smart op u wachten en u zo nodig hebben?

Oude man Ach, de geest van mijn lamp drijft mij voort en de havik leidt mij hierheen. Zodra men mij nodig heeft knettert de vlam in mijn lamp en ik kijk dan in de lucht naar een teken; een of andere vogel of een meteor wist mij in de richting waarin ik moet gaan. Stel u gerust, lief meisje; of ik u helpen kan, dat weet ik niet; een enkeling kan niets doen, slechts als velen zich op het gunstige moment verenigen, zijn zij krachtig. Wij moeten afwachten en hopen. Slang, houdt je cirkel goed gesloten.

De Oude man gaat naast de Schone lelie zitten en belicht het dode lichaam van de Jongeling met zijn lamp.

Oude man Haal nu de kanarie en leg deze ook in de cirkel!

De meisjes nemen het dode vogeltje uit de mand en doen wat de oude man hen opdraagt.

Zon Als zon ga ik nu onder. En als de duisternis valt, beginnen de lamp en de slang elk haar eigen licht te geven. Kijk zelfs de sluier van de Schone lelie straalt een zacht schijnsel uit.

Vertellers * Men kijkt elkaar beurtelings in stille overpeinzing aan zodat zorgen en rouw verzachten.
* Daar is blijdschap want de dwaallichten verschijnen die zich uiterst hoffelijk gedragen naar de Schone lelie en de andere dames.

* Iedereen is kalm en rustig, behalve de oude vrouw. Ondanks de verzekering van haar man, dat haar hand niet meer kan slinken zolang deze door zijn lamp wordt beschenen, beweert ze nog steeds dat als het zo doorgaat haar edele lichaamsdeel voor middernacht volledig verdwenen is.

Oude man Wij zijn op het gunstige uur bijeen, elk verrichte zijn taak, elk doet zijn plicht en de smart van de enkeling zal in het geluk van allen opgeheven worden, zoals de vreugde van de enkeling door de smart van allen wordt verteerd.

Oude man Houd jij de spiegel vast Havik, vang straks de eerste zonnestraal op en wek, vanuit de hoogte, met het weerkaatste licht ieder die slaapt.

Vertellers * De slang, die tot dusver onbeweeglijk op haar plaats was gebleven, verbrak de cirkel en ging langzaam naar de rivier. Plechtig volgden de dwaallichten haar.
 * De oude vrouw en haar man tilden het dode lichaam van de jongeling met de kanarie op zijn borst. De schone Lelie nam de hond in haar armen en kwam achter de vrouw aan; de man met de lamp sloot de stoet.

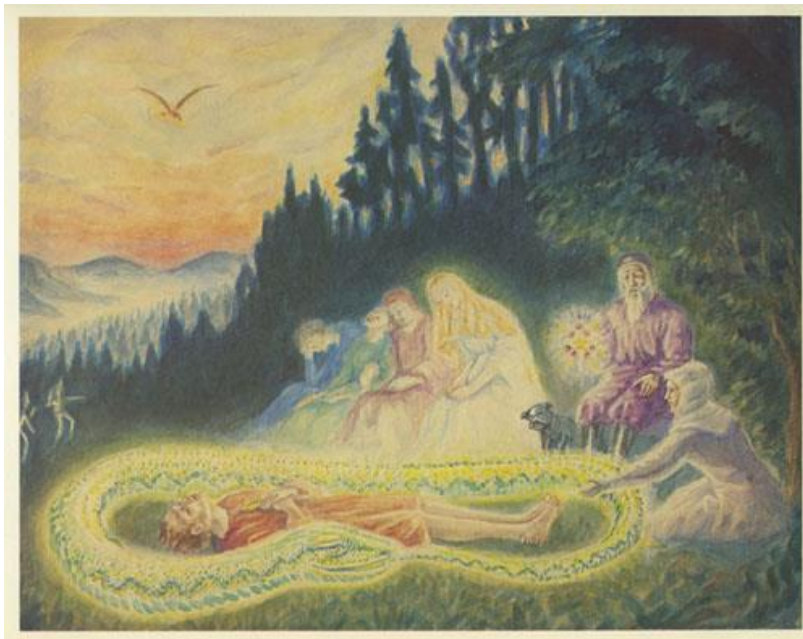
Scene 10 Slang offert zich op, jongeling/ kanarie komen tot leven, 4 kings

Vertellers * Bij de rivier aangekomen staat het gezelschap niet weinig verbaasd, want over het water welfde een prachtige boog, waarmee de hulpvaardige slang haar metgezellen een heerlijke weg bereidde.
* Had men overdag de transparante edelstenen bewonderd waaruit de brug scheen samengesteld, nu in de donkerte, staat men verstomd over haar lichtende pracht.
* De verlichte cirkelboog tekent zich af tegen de donkere hemel en fonkelende stralen schieten naar het middelpunt en tonen de beweeglijke kracht van het bouwwerk.
* De stoet gaat er langzaam overheen, weldra kruipt de slang aan land en legt zich opnieuw in een cirkel om de Jongeling heen.

Oude man Wat heb je besloten slang?

Groene Slang Mij op te offeren. En voordat ik opgeofferd wordt, beloof mij dan dat je geen enkele steen op het land zult laten.

Oude man Dat beloof ik...

Gordijnen sluiten, muziek, liggende groene slang op het toneel met direct daarachter de stenen...

<https://soundcloud.com/labusic/je-crois-entendre-encore-georges-bizet-orchestral-version> ...gordijnen openen, Euritmie; Lelie buigt voorover (op de achtergrond maken de vier meisjes dezelfde bewegingen) en raakt een aantal keren de slang en de jongeling aan. Als bij toverslag keert het leven in de jongeling terug. Hij zit rechtop en wil gaan staan (op de achtergrond maken vier jongens dezelfde bewegingen). De Schone lelie wil hem omarmen, maar de oude man houdt haar tegen, reikt hem de hand en helpt de Jongeling opstaan. Jongeling stapt uit de cirkel. Lelie en jongeling maken bewegingen naar elkaar toe met achter hun twee groepen als schaduwen. De cirkel komt in beweging, daarmee verdwijnt de slang en staan de edelstenen op. Ook de kanarie is weer levend en fladdert rond. Muziek sterft weg...

Kanarie Ik fladder en leef weer. Voor wie het was vergeten; als kanarie ben ik het symbool van gevoeligheid en daarmee de waarschuwing voor alarm. En ik bezit ook de helende kracht van geluid en toverkracht. Zo probeer ik er altijd voor de Schone lelie te zijn.

Vertellers * De slang verdwijnt en in fonkelende edelstenen valt zij uiteen.
* De oude man en de vrouw beginnen onmiddellijk de stenen te verzamelen. Samen

dragen ze deze naar de oever, waar ze de hele inhoud in de rivier stortten.

* Tot spijt van de Schone lelie en van de vrouw, die graag een paar mooie stenen voor zichzelf hadden willen uitzoeken.

Oude man Dwaallichten, ik ga u voor en wijs u de weg, maar u zult ons een grote dienst bewijzen door voor ons de poort te willen openen waardoor wij ditmaal het heiligdom moeten binnengaan, want gij alleen kunt die ontsluiten.

De dwaallichten buigen zich netjes en houden zich op de achtergrond, zij sluiten de rij. De man met de lamp loopt voor. De Jongeling volgt hem werktuigelijk; stil maar onzeker volgt de Schone lelie hem op enige afstand. De oude vrouw, die niet graag wil achterblijven, strekt haar hand uit, opdat de lamp van haar man die beschijnen kon.

Vertellers * Niet lang lopen zij tot zij stilstaan voor een grote, bronzen poort. De deuren zijn met een gouden slot gesloten. De oude man roept de dwaallichten. Zij komen snel en laten met hun spitse vlammen slot en grendel verdwijnen.
* Luid weerklinkt het brons als de deuren openspringen en in het heiligdom de statige koningsbeelden zichtbaar worden.
* Ieder buigt zich voor de eerbiedwaardige machthebbers en vooral de dwaallichten menen door veel kronkelende buigingen hun onderdanigheid te moeten betuigen.

Gouden koning Waar komt u vandaan?

Oude man Uit de wereld

Zilveren koning Waar gaat u naartoe

Oude man De wereld in

Koperen koning Wat komt u bij ons doen?

Oude man U begeleiden

Gouden koning Ga weg dwaallichten, mijn goud is niet voor jullie tongen.

Zilveren koning U bent welkom, maar ik kan uw honger niet stillen, verzadig u elders en breng mij uw licht.

Vertellers De dwaallichten verwijderden zich en langs de koperen koning, die hen niet scheen op te merken, toen slopen zij naar de vierde Bronzen koning.

Koperen koning Wie zal heersen over de wereld?

Oude man Hij die vast op zijn voeten staat

Bronzen koning Dat wil ik!

Oude man Dat zal blijken, want 'de tijd is gekomen'.

Bij deze woorden valt de schone Lelie de oude man om de hals, kust hem hartelijk en zegt:

Schone Lelie Heilige vader, duizendmaal dank, want ik hoor die betekenisvolle woorden nu voor de derde maal.

Scene 11 Tempel zichtbaar, koningen geven gaven aan jongeling, verjonging

Vertellers * Nauwelijks heeft zij gesproken, of zij klemt zich nog vaster aan de oude man omdat de grond onder hun voeten begint te wankelen: de oude vrouw en de jongeling houden zich eveneens aan elkaar vast: alleen de beweeglijke dwaallichten bemerken van dit alles niets.

* Ieder voelt dat de gehele tempel beweegt als een schip dat kalm de haven uitvaart, nadat het anker is gelicht. De diepten van de aarde openden zich om het heiligdom door te laten, zonder dat het op iets stuitte of dat een rots het in de weg stond.

Oude man Wij zijn nu onder de rivier en bijna bij ons einddoel.

Vertellers * Langzaam stijgt de tempel omhoog.

* Een bijzonder soort tempel wordt zichtbaar.

* De Jongeling loopt er heen, de oude man licht hem bij, de veerman loopt mee.

Oude vrouw Moet ik nu toch ongelukkig worden? Kan er dan bij zoveel wonderen geen wonder gebeuren, waardoor mijn hand wordt gered?

Oude man Kijk, de **zon**, de dag breekt aan, haast je en baad je in de rivier.

Oude vrouw Een mooie raad; wil je dan dat ik helemaal zwart word en totaal verdwijn, want ik heb mijn schuld nog niet betaald!

Oude man Ga nu maar want al jouw schulden zijn vereffend. Kijk deze drie heersen nu op de aarde: wijsheid..., schijn... en macht...

Bij wijsheid... staat de Gouden koning op, bij schijn... de Zilveren en bij macht... de Koperen koning, de Bronzen koning blijft zitten.

Vertellers De Dwaallichten hebben met hun spitste tongen bijna al het overbodige goud en zilver uit de aderen en gewrichten van de Bronzen koning gelikt, hij zoekt nieuw evenwicht.

Oude man Kom Jongeling, ik breng je bij de koningen.

Koperen koning Hier ligt mijn zwaard voor jou. Draag het links en houd de rechterhand vrij!

Zilveren koning Hier is mijn scepter. En hoed de schapen!

Gouden koning Hier is de eikenkrans. Erken het hoogste!

Vertellers * Het valt iedereen op dat de jongeling beter in zijn lichaam past zodra hij het zwaard heeft.

* En dat hij steviger, maar toch ook zachter, toont met de scepter.

* Met daarbij nog de eikenkrans op zijn lokken straalt hij een onuitsprekelijke geest uit zijn ogen en het eerste dat hij zegt is;

Jongeling Schone lelie! Lieve lelie, wat kan een man, die met alles is toegerust, voor heerlijkers wensen dan de onschuld en de stille genegenheid die uw hart mij toedraagt? Van de koningen heb ik nu lichaamskracht gekregen, overzicht én geesteskracht. Maar om de wereld te regeren heb ik liefdeskracht nodig en dat laat jij mij zien. Kom in mijn armen.

Oude man	De liefde heerst niet, maar zij vormt, en dat is meer.
Vertellers	Pas dan ziet men de nieuwe brug over de rivier. Vele mensen lopen over en weer. Een bouwwerk met pracht en gerieflijkheid.
Oude man	Gedenk de slang met ere. Want haar scheppende energie van kunstzinnigheid en haar aardse ervaring en kennis maakt haar tot deze brug. Zodat beide oevers nu eerst tot een land verenigd en rijk bevolkt. Het drijvende, schitterende edelgesteente, dat overbleef van het lichaam dat zij offerde, vormt de pijlers van deze prachtige brug. Daarop heeft deze zichzelf gebouwd en zal zij zichzelf in stand houden.
Vertellers	Kijk toch, daar komen vijf liefvallige meisjes aanlopen. Vouwstoel, spiegel, sluier en harp; de begeleidsters van de Schone lelie. Zie de vijfde, nog bekoorlijker dan de anderen, is een onbekende...
Oude man	Geloof jij mij voortaan, lieve vrouw? Gelukkig ben jij, en zal elk schepsel zijn, dat zich deze morgen in de rivier baadt.
Vertellers	* Geheel verjongd en liefvallig geworden, vertoonde de vrouw geen spoor meer van haar vroegere verouderde uiterlijk en met lenige, jeugdige armen omhelst zij de 'oude' man met de lamp, die haar liefkozingen vriendelijk beantwoordt.
Oude man	Wanneer je mij te oud vindt, dan mag je vandaag een andere echtgenoot kiezen, want vanaf vandaag is geen huwelijk geldig, dat niet opnieuw wordt gesloten.
Oude vrouw	Weet je dan niet dat jij ook verjongd bent?
Oude man	Het verheugd mij dat ik er in jouw jonge ogen als een wakkere jongeling uitzie; ik neem opnieuw je hand en wil graag met jou de volgende duizend jaar beginnen.

Scene 12 Reus wordt standbeeld, ieder vindt zijn plek en volk over de brug

<https://soundcloud.com/maxmillion/we-eternal>

De koningin en de koning kijken naar de brug, eerst tevreden maar daarna wat ongerust;

- Adder De grote reus, die na zijn morgenslaap nog niet goed wakker schijnt, waggelt over de brug en veroorzaakt daar grote wanorde. Hij is, naar zijn gewoonte, slaapdronken opgestaan en in willekeur van plan om in de denderende bocht van de rivier een bad te nemen. Maar in plaatst van water voelt hij nu vaste grond onder zijn voeten en merkt dat hij loopt over de brug. Onhandig schiet hij tussen de mensen en het vee door en hoewel zijn aanwezigheid door een ieder met ontzetting wordt waargenomen, voelt niemand deze aan den lijve.
- Net als de **zon** hem in het gezicht schijnt en hij zijn handen opheft om in zijn ogen te wrijven, bewegen de schaduwen van zijn enorme vuisten zich zo heftig en ruw tussen de menigte dat mensen en dieren in grote getale omvallen, zich verwonden en gevaar lopen in de rivier te worden geslingerd. De Jongeling wil dit gaan oplossen maar bedenkt zich;
- Zon Jongeling, als zon zie ik jou nu onwillekeurig grijpen naar jouw zwaard, goed dat jij je bedenkt en rustig eerst kijkt naar jouw scepter en de lamp want ik ben de zon, de positieve en gelukkige kant van het leven en draag altijd bij aan de goede afloop. Ik raad uw gedachten, maar wij staan met al onze kracht weerloos tegenover deze machteloze reus. Wees gerust, zijn willekeur zal voor de laatste keer kwaad doen en gelukkig is nu zijn schaduw van ons afgewend.
- Adder Want inmiddels was de reus langzaam dichterbij gekomen, liet van verbazing over hetgeen hij nu met open ogen zag zijn handen zakken en loopt, zonder nog meer schade aan te richten, op de tempelpoort af. Daar blijft hij plotseling met grote verwondering staan. Als aan de vloer gekluisterd; een kolossaal, machtig standbeeld van glanzende, roodachtige steen. En zijn schaduw? Net als de media deed de schaduw niet meer dan het aanwijzen van de uren.
- Vertellers * De koning is erg verheugd, nu de kolos een nuttige bestemming heeft gekregen.
* De steeds aangroeiend menigte was de reus gevolgd, om hem heen gaan staan, en keek met verbazing naar de metamorfose.
* Nu stroomt het volk naar de tempel en verdringt zich aan de ingang.
- Havik Hier zweef ik met de spiegel hoog boven de koepel, vang het zonlicht op en weerkaats de stralen als boodschapper om te zoeken naar je innerlijke waarheid.
- Vertellers * De koning met de koningin en hun gevolg worden verlicht door de hemelse zonneglans.
* Het volk loopt vrij in de tempel om zijn nieuwsgierigheid te bevredigen.
* Ieder kijkt met verbazing en ontzag op naar de vier koningsbeelden.
- Oude man Wij zijn op het gunstige uur bijeen, elk verricht zijn taak, elk doet zijn plicht en de smart van de enkeling zal in het geluk van allen opgeheven worden.

Onverwachts klinkt op de marmeren tegels het geluid van goudstukken, vallen ze uit de hemel? De mensen werpen zich erop en willen ze hebben. Nu eens links, dan weer rechts.

Vertellers

* Het was duidelijk dat de dwaallichten, alvorens weg te gaan, nog eens pret maakten en het goud, dat zij de Bronzen koning ontnomen hadden, in dolle uitgelatenheid verkwistten. De Bronzen koning had met Tin nieuwe kracht gevonden.

* Begerig loopt het volk nog een tijdlang rond, duwt, en stompt naar links en naar rechts, zelfs toen er geen goudstuk meer naar beneden kwam. Maar tenslotte gaat de menigte geleidelijk uiteen en gaat ieder zijn weg.

* Tot op de huidige dag wemelt de brug van wandelaars en is de tempel de meest bezochte plaats op de gehele aarde.

Lied 'Aye kerunene'

<https://www.youtube.com/watch?v=izzJMcpckfQ>

<https://www.vrijeschoolliederen.nl/lied/ay-kerunene-1-2st/>

*Dit alleen werkt genezend
wanneer in de spiegel van de mensenziel
zich vormt de hele gemeenschap
en in de gemeenschap leeft
de kracht van ieders ziel.*

Rudolf Steiner

Rolverdeling

1. Groene slang	(scheppende energie van kunstzinnigheid, aardse ervaring en kennis)
3. Jongeling	(daadkracht, liefde)
4. Schone lelie	(geestkracht, liefde)
5. Veerman	(heeft de kracht om iets in gang te zetten op het goede moment. Vaart van geestesrijk naar aardrijk)
6, 7 en 8. Dwaallicht <i>drie</i> (vrolijkheid zonder moraal, goud is wijsheid, voor hen makkelijk te vinden strooien zij het rond als snoep, als kinderen die nog niet precies weten wat hun daden kunnen veroorzaken)	
9. De reus	(bijgeloof, willekeur)
10. ...zijn schaduw	(blinde kracht, media)
11. Koning Goud	(zielenkracht, denken, wijsheid, het zwaard)
12. Koning Zilver	(zielenkracht voelen, schoonheid, de scepter)
13. Koning Koper	(zielenkracht willen, energie, de kroon)
14. Koning Brons	(zielenkrachten in wording)
15. Lichtende adder	(symbool voor wijsheid, vruchtbaarheid, levenskracht en het onderbewuste)
16. Oude man met lamp	(ingewijde met hogere kennis, weet wanneer 'het aan de tijd is')
17. Vrouw van man	(de waarde van het uiterlijk)
18. Hondje / Onyx	(verlicht zorgen en angsten, beslissingen, begrip en liefde)
19. Havik	(boodschapper, ga op zoek naar je innerlijke waarheid verscholen in je onderbewustzijn)
20. Kanarie	(gevoeligheid, waarschuwing voor alarm, helende kracht van geluid en toverkracht)
21. Meisje vouwstoel	(ivoren koningsstoel/ koningschap)
22. Meisje spiegel	(ronde spiegel/ de ziel, symbool van oneindigheid en scheppingskracht.)
23. Meisje sluier	(gekleurde sluier/ verbonden in het Grote Mysterie)
24. Meisje harp	(harp/ verbinding tussen hemel en aarde)
25. Zon	(positieve en gelukkige kant van het leven)
26. Vrije rol/ Verteller	(...)
27. Vrije rol/ Verteller	(...)
28. Vrije rol/ Verteller	(...)
Menigte	(...)

Het sprookje speelt zich af in een landschap door een rivier in tweeën gedeeld, de grens tussen twee landen. Links het land van het dagelijks bewustzijn, van de zintuigen en rechts het land achter de zintuiglijke wereld, de geestelijke wereld. Aan het eind van het sprookje is er een verbinding ontstaan tussen deze twee landen door een vaste brug, dankzij het offer van de slang.

Liefde en offerkracht waren hiervoor belangrijk zodat aan het eind van het sprookje een harmonische gemeenschap kan ontstaan. Er verschijnen verschillende figuren in het sprookje die door samenwerking kunnen toewerken naar de climax; de verbintenis tussen de Schone Lelie en de Jongeling en de brug die de twee landen verbindt.

De dwaallichten die zich over laten zetten door de veerman, niet wetende dat ze al in het land waren waar ze naartoe wilden, zijn elementen-wezens, schepsels van het licht, niet van warmte. Ze hebben geen moraliteitsbesef, ze zijn vrolijk en opgewekt, vol humor. De dwaallichten hebben een bijzondere relatie tot het goud, zij voeden zich ermee en ze schudden het als klinkende munten gemakkelijk weer van zich af. Ze gedragen zich als een kind met weinig bewustzijn van de consequenties van hun daden. Ze gaan tekeer in de boot bij de veerman en in het hutje van de vrouw. Maar spelen ook een belangrijke rol in de ontknoping: ze zijn op tijd op het cruciale moment aanwezig en kunnen het slot van de onderaardse tempel openen.

De onderaardse tempel waar vier koningen zijn die nog door niemand gezien worden. De slang kan ze uiteindelijk zien doordat hij lichtgevend is geworden door het eten van de goudstukken die de dwaallichten hebben afgeschud. De slang als de kracht in de mens die zijn uiterlijke ervaringen tot innerlijke wijsheid doet omsmelten, kunstzinnigheid. De slang ontmoet de gouden Koning. "Gouden koning: Wat is heerlijker dan goud? Slang: Het Licht. Gouden koning: Wat is verkwikkender dan het licht? Slang: Het gesprek." Het gesprek waarin twee mensen elkaar ontmoeten, het gesprek met een ander waarin beiden geven en nemen: bevragen, luisteren en vertellen.

De koningen van de verschillende metalen; Goud, Zilver, Koper en Brons laten op een speciale manier zielenkrachten van de mens zien: Goud is Wijsheid, Zilver is de Schoonheid, Koper is de Kracht en Brons staat voor het Proces in wording.

De oude man met de lamp heeft een belangrijke rol in het geheel. Hij is die zielenkracht die weet wanneer "het aan de tijd is" en wat er dan moet gebeuren. Als op het juiste moment alle verschillende figuren van het sprookje samen zijn en samenwerken, kan eindelijk de betovering verbroken worden. De oude man spreekt de woorden: 'Wij zijn op het gunstige uur bijeen, elk verricht zijn taak, elk doet zijn plicht en de smart van de enkeling zal in het geluk van allen opgeheven worden'.

De slang zal zich offeren en worden tot een permanente brug tussen de twee werelden. En in de tempel klinken nog eenmaal de woorden: "Het is aan de tijd". De tempel komt in beweging, verschijnt aan de andere kant van de rivier boven de aarde en zo is het mogelijk voor alle mensen de tempel te zien en te bezoeken.

De jongeling kan door de koningen als nieuwe koning ingewijd worden door het ontvangen van het zwaard (kracht), de scepter (schoonheid), de eikenkroon (wijsheid) en de liefde van de Schone lelie.